

XXXIX. MILOSRDENSTVÍ

Písmo svaté:

Jděte a učte se, co to je: ‚Milosrdenství chci, a ne obět.‘ Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky.“ (Mt 9,13)

Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství. (Mt 5,7)

Budte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec. (Lk 6,36)

Katechismus:

„Bůh, který nás stvořil bez nás, nechtěl nás spasit bez nás.“ Přijmout jeho milosrdenství od nás vyžaduje, abychom přiznali své viny. „Řekneme-li, že hřích nemáme, klameme sami sebe a není v nás pravda. Když však uznáme, že se dopouštíme hříchů, on nám hříchy odpustí a očistí nás od všeho špatného, protože věrně plní, co slíbil, a protože je spravedlivý“ (1 Jan 1,8-9). Jak tvrdí svatý Pavel: „Kde se však rozmnožil hřích, tam se v míře ještě daleko štědrejší ukázala milost.“ (Řím 5,20). [...] „Obrácení vyžaduje, ‚přesvědčení o hříchu‘, obsahuje v sobě vnitřní soud svědomí, a poněvadž ten je potvrzením působení Ducha pravdy v nitru člověka, stane se současně novým začátkem darování milosti a lásky ‚Přijměte Ducha svatého‘. Takto objevujeme v ‚usvědčení ze hříchu‘ dvojitý darování: dar pravdy ve svědomí a dar jistoty o vykoupení. Duch pravdy je Přímluvce.“ (čl. 1847-48 KKC).

Text k prohloubení meditace:

Papež František v pátek 13. 3. 2015 oznámil vyhlášení Svatého roku Božího milosrdenství. Bude zahájen letos na slavnost Neposkvrněného Početí (8. prosince 2015) a potrvá do slavnosti Krista Krále 20. listopadu 2016.

Zamysleme se tedy společně nad významem milosrdenství. Ježíš pobízel svatou Faustynu Kowalskou: *„Vždy, když mi budeš chtít udělat radost, hovoř světu o mém velkém a neprozkoumatelném milosrdenství.“*. A ona mluvila, aby svět k němu přilnul, i když se zdálo, že se vzbouřilo celé peklo. Podobně svatý otec Pio psal v dopise z roku 1910: *„Dábel neustále usiluje, abych ztratil pokoj duše a aby ve mně oslabil velikou důvěru, kterou mám v Boží milosrdenství. Snaží se toho dosáhnout především neustálými pokušeními proti svaté čistotě, které vzbuzuje v mé představivosti a někdy také při prostém pohledu na věci – neříkám věci svaté, ale alespoň nelišné. Nad tím vším se posmívám jako nad věcmi, které nestojí za pozornost. Pouze mě bolí, že si nejsem jistý, zda jsem pohotově odporoval nepříteli již od jeho prvního útoku. Jistě, když nyní dělám zpytování, dal bych raději přednost smrti před rozhodnutím urazit mého drahého Ježíše jediným hříchem, byť lehkým“*. I otec Pio udělal zkušenost se slabostí člověka plně důvěřovat Božímu milosrdenství. Od stvoření světa a prvního hříchu člověk jakoby podezřívá Boha, že nechce dát všechno ze své lásky, anebo že setrvává v počtech chladné a striktní spravedlnosti. Péče, s jakou se svatý otec Pio věnoval duším ve zpovědnici, vyplývá z dokonalé

harmonie Boha, ve kterém „milosrdenství a věrnost se potkají navzájem, spravedlnost a pokoj se políbí.“ (Ž 85,11). „*Blahoslavení milosrdní, neboť oni dosáhnou milosrdenství.*“ (Mt 5,7). Milosrdenství k bratřím je zahrnuto v blahoslavenstvích. Jsou tři důležité věci, které utváří toto blahoslavenství: Lásky k Ježíši, odpuštění bližnímu a nalezení milosrdenství. Milovat, odpouštět a nalézt milosrdenství. Jestli nemilujeme Ježíše, nepodaří se nám odpustit! Bez milosrdenství nejme křesťané. Proč? Ježíš sám to řekl: „*Milovat ty, kdo nás milují, to dělají i pohané.*“ (Mt 5,46), křesťan je ten kdo umí milovat i toho, kdo ho nemiluje – a tedy je milosrdný. Milosrdenství je podstatou křesťana. Slovo milosrdenství etymologicky znamená mít slitování, mít srdce otevřené, vůči tomu, kdo je ubohý, kdo je hříšník, kdo je nepřítel, kdo nás pronásleduje a škodí nám. Jestli porozumíme tomu, co je podstatou a cílem milosrdenství, určitě nalezneme všechny způsoby, jak být milosrdní. Protože základem milosrdenství je láska ke Kristu. On je milosrdenství, je základem tvého milosrdenství, je to On, kdo daroval milosrdnou lásku svého Srdce a dal ji nám, abychom milovali Jeho a sebe navzájem, jako On miloval nás.

Plodem a darem milosrdenství je pokoj. Milosrdenství vytváří pokoj s Bohem, pokoj v našem nitru, pokoj ve vztahu k bližnímu a pokoj ve vztahu k celému stvoření. Čím více se stáváme svatými, tím více jsme milosrdní. Ověřením svatosti je tedy milosrdenství. Svatý otec Pio hořel Ježíšovou milosrdnou láskou ke hříšníkům. Když mohl rozhrěšit hříchy, byl natolik zaplaven Kristovou láskou, jako sám kající. Měl radost, že mohl osvobodit nějaké dítě Nebeského Otce, že ho mohl přivést k pravdě jeho života. Svatý otec Pio znal neoblomnost Boží spravedlnosti, znal cenu ukřižované Lásky. Ústředním bodem milosrdenství je láska k nepřítelům. Nepřítel - v širším slova smyslu - může být každý, kdo nám nějakým způsobem „kříží“ životní cestu a překáží nám na ní. Jsme všichni tak různí - máme různé povahy, chování, jsme jiní v tolika věcech, ve kterých se nemusíme shodnout, ale bez lásky ke Kristu nemůžeme vstoupit do zdviže milosrdenství, abychom mohli přijmout svého bližního takového, jaký je, s láskou, kterou má k němu sám Pán a nabídnout Pánu urážku, kterou nám bližní způsobil a odpustit ji. Tedy zdrojem milosrdenství je láska ke Kristu a ta se dovrší vzájemným usmířením.

Předsevzetí:

Boží milosrdenství je úměrné upřímné lítosti nad hříchy, věrnosti v předsevzetí a milosrdenství vůči bližnímu. Budu se tedy snažit o upřímnou lítost, o věrné předsevzetí nekonat zlo a o vytrvalé milosrdenství vůči sestře či bratrovi.

Myšlenka na závěr:

„Milosrdenství vůči bližnímu je balzám, který zmírňuje rány jeho křehkosti a provoní jeho ducha líbeznou nadějí.“ (Mons. P. Galeone 10. 11. 2004)

PRAVIDELNÝ ROGRAM SPOLEČENSTVÍ

17.30 adorace v kostele s možností svátostí smíření; 18.00 mše svatá v kostele; po mši sdílení v kryptě a malé občerstvení u „kulatého stolu“. Katecheze a další informace nalezneš:

<http://spolotcepia.signaly.cz/>